

اثربخشی مشاوره گروهی

مبتنی بر پذیرش و تعهد در خودکارآمدی کودکان شبه خانواده

محمد محمدی پور^{۱*} و نگار فرهنگ^۲

۱. استادیار گروه روانشناسی، واحد قوچان، دانشگاه آزاد اسلامی، قوچان، ایران

۲. دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد بجنورد گروه مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی بجنورد، بجنورد، ایران

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی مشاوره گروهی مبتنی بر پذیرش و تعهد در خودکارآمدی کودکان شبه خانواده اجرا گردید. پژوهش حاضر از نوع نیمه تجربی با طرح پیش آزمون و پس آزمون است. متغیرهای تحقیق شامل مشاوره گروهی به عنوان متغیر مستقل و خودکارآمدی متغیر وابسته بود که با پرسشنامه خودکارآمدی B.D.P. سنجیده می شود. جامعه آماری، کودکان مراکز شبه خانواده شکوفه های بهشتی در شهرستان مشهد با تعداد ۴۲ نفر در سال ۱۳۹۳ بودند که با نمونه گیری در دسترس، ۱۸ نفر از کودکان ۱۰ تا ۱۶ ساله که نمره پایینی در پرسشنامه پیش آزمون داشتند به عنوان نمونه آماری تحقیق انتخاب شدند. گروه آزمایش مدت ۱۰ هفته، هر هفته ۱ جلسه ۹۰ دقیقه ای تحت تاثیر متغیر مستقل قرار گرفتند. در خاتمه، پس آزمون برای دو گروه اجرا گردید. با روش تحلیل کوواریانس (ANCOVA) در SPSS ۲۱ تجزیه و تحلیل داده ها انجام شد. نتایج آزمون نشان داد، مشاوره گروهی مبتنی بر پذیرش و تعهد در خودکارآمدی، اثربخش بوده است ($sig < 0/05$). و اثربخشی بر خودکارآمدی معنی دار می باشد.

واژه‌های کلیدی: مشاوره گروهی، پذیرش و تعهد، خودکارآمدی، کودکان شبه خانواده